

Állandó alkalmaink:

*“Elszárad a fű, elhervad a virág, de Istenünk Igéje örökre megmarad.”
(Ézs 40,8)*

Vasárnapi istentisztelet

Sárbogárd 9:00 (templom: Posta u. 5)
Sárszentmiklós 10:30 (templom: Köztársaság u. 200)
Nagylók 15:00 (kéthetenként; ref. templom)

Bibliaóra

Pénteken 17:00-tól váltott helyszínen, a bogárdi és a miklósi templomban ill. gyülekezeti teremben. Pontos helyszín a Hírek rovatban!
A református szeretetotthonban minden pénteken 15:30-kor szintén tartunk bibliaórát.

Hittanórák, bibliakörök:

Mészöly Géza Általános Iskola:	szerda 13:15 (alsósok) csütörtök 13:45 (felsősök)
Sárszentmiklósi Általános Iskola:	kedd 11:45 (alsósok) péntek 13:30 (felsősök)
Töbörzsök:	szerda 14:30
Nagylók:	minden hónap páros vasárnapja: 14:00
Petőfi Sándor Gimnázium:	kedd 15:00

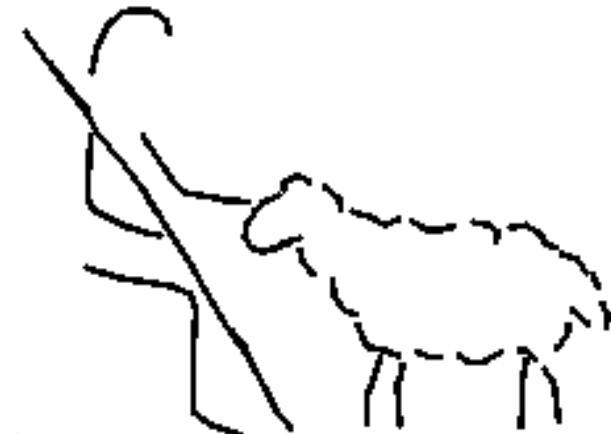

Erős vár a mi Istenünk!

Sárbogárd-Sárszentmiklósi
Evangélikus Egyházközség

HÍRLEVÉL

2003. NOVEMBER

**Sárbogárd-Sárszentmiklósi
Evangélikus Egyházközség**

7003 Sárbogárd, Köztársaság u. 200.
Telefon: 06-25-460-460

Postacím:

Bójtös Attila gyülekezeti munkatárs
7000 Sárbogárd, Posta u. 5
Tel: 06-20-445-81-08
E-mail: abojtos@hotmail.com

Beköszöntő

Talán eszünkbe sem jut, de néhány nap múlva véget ér az egyházi év. Újra végigpörgött szemünk láttára a Krisztus-esemény: születése, keresztfeszítése, feltámadása, mennybemenetele, Lelkének pünkösdi kiáradása, eljövételére való készülés... Újra végignézhattuk, ki tudja, hányadszor. Vajon végig is *éltük*? Eljutottunk-e oda, hogy nemcsak a jászolban, hanem a szívünkben is megszületett az Istenember? Bűnbánattal készültünk-e a böjti hetekben, s nem pusztán alkalmi húsmegvonással? Szíven ütött-e, hogy halálához nekünk is tevékeny részünk volt bűneink miatt? Mégis, eltöltött-e örömmel, hogy bűn-adósságunkat leróva, kereszthalála után feltámadt, s Vele együtt a benne hívő is, új életre? Mi is átértéztük-e hiányát, amikor itthagytá az övéit, s átforrósított-e bennünket Szentlelke, amikor kiáradt az Övéiben? Készen vagyunk-e az ítélő bíróként visszatérő Úrral való találkozásra? Egyszóval: élővé vált-e a kapcsolatunk Jézus Krisztussal? Mélyült-e a Vele való közösségünk, előrehaladtunk-e a bűnre nemet mondó, hálából másokkal jót cselekvő, Krisztus képére formáló megszentelődés útján? Ha igen, nem telt hiába az előző év. Ha nem, akkor sürgősen változni, változtatni kell! Íme: új lehetőség nyílik az új egyházi évvel! Nemsokára felhangzik Keresztelő János megterésre hívó szava:

“Készítsétek el az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit: minden szakadékot töltsétek fel, minden hegyet és halmot hordjatok el, legyen a görbe út egyenessé, a göröngyös simává: és meglátja minden halandó az Isten szabadítását.”

Ádventi himnusz

Jeles egyházzenezőnk, Trajtler Gábor írja: “Az advent üzenete minden kezdetben jó segítség. *“Jöjj, népek Megváltója, így kér a*

Hírek

2003. november 24-26. között **evangélizációt** tartunk. Az alkalmak **Nagylókon** (református templom) **16 órakor**; **Sárbogárdon** (evangélikus templom, Posta u. 5) **18 órakor** kezdődnek. A Jézus Krisztusról szóló örömmel a samáriai asszony története alapján hirdetjük. Igehirdető: **Melis Orsolya** szarvasi gyülekezeti munkatárs. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

November 27.-én egyházmegyei vizitáció lesz gyülekezetünkben, melynek eredményeiről és tanulságairól az ugyanezen a napon **18 órakor** kezdődő **presbiteri ülésen** a tisztségviselő testvéreket is tájékoztatjuk. Az ülésen természetesen egyházmegyei előjáróink is részt vesznek.

A pénteki **bibliaórák új időpontja: Református Otthonban 15.30; gyülekezeti közösségben 17.00.** Ez utóbbi helyszínei: nov. 28: Bogárd; dec. 5: Miklós; dec. 12: Bogárd; dec. 19: Miklós. Új és régi bibliaórákat is szeretettel várunk!

A következő **úrvacsorás istentisztelet** várhatóan december 14.-én lesz. **Szebik Károly** lelkésztestvérünket hívtuk és várjuk gyülekezetünkbe!

Jövő évi **Evangélikus Naptár** igénylését szíveskedjenek jelezni, hogy a rendelést mihamarabb leadhassam. Köszönöm!

A következő **Hírlevéllel** még karácsony előtt szeretnénk jelentkezni. Addig is Isten áldását kérjük minden kedves olvasónkra: ismerősre és ismeretlenre!

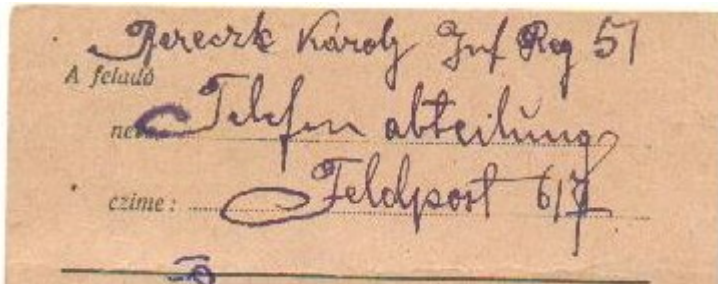
Csak egy gondolat...

Néhány hét múlt el azóta, hogy halottak napján emlékeztünk a tőlünk örökre eltávozott szeretteinkre. Megálltunk a sírok mellett. Visszagondoltunk az együtt eltöltött életútra. Szülő, nagyszülő, testvér, unoka vagy az életünk társa, akire emlékeztünk. Az egymástól való elválás mindig fájó érzés. A régen eltávozott családtagok emléke elviselhetőbb, mint a friss gyászé.

Hitem szerint könnyebb megélni a szeretteinktől való elválást, ha tudjuk, hogy Istenbe vetett hittel, a megváltás reményével a szívükben távoztak el a minden élők útján.

Akaratlanul is elem jön gondolatban egy általam személyesen nem ismert Nagybátyám emléke. Ő Édesanyám bátyja volt, aki katonaként az első világháború minden szenvedését átélte. Vajon az ő sírdombja hol lehet? Eltűntnek nyilvánították. A szülők, testvérek hiába várták haza sok szeretettel. Mi maradt meg belőle? Sárbogárd Hősök terén álló emlékmű bejegyzése. Egy név: Bereczk Károly. A megemlékezés virágát ide lehet elhelyezni. A gondolatok szállhatnak az ismeretlenbe... ugyan hová? Választ már soha nem kapunk senkitől.

Számomra van mégis egy nagyon drága emlék, amit az Édesanyám hagyott rám: a Nagybátyám harcterről írt levelei. Szeretnék néhány gondolatot idézni belőlük.

1915 kb. június 15

Bevonulás Székesfehérvárra. “Mondhatom, hogy most egy olyan életbe kerültem, ami engem nagyon érdekel, habár nehéz, de ez nem baj, remélem, hogy felderül még az ég és kisüt a nap felettem és az élet nehézségei legördülnek a hátamról. Óh, milyen boldog idők lesznek ezek amikor ismét a szeretteim között érezhetem magamat. De erről most még beszélni sem lehet, mert még a nagy ingovány, amit át kell gázolni, előttem áll, de már közeledek az első szélhez, hogy a lábamat beletegyem. Hogy hogy fogok átjutni azt még nem tudom, de azt remélem, hogy talán szárazon.”

1915 június

Székesfehérvárról indulás Pilsenbe.

1915 július 9. Prága

“Élég jól vagyok, csak az a baj, hogy most nagyon sokat kell szolgálatba lenni, az a szolgálat ha az ember ki van állítva őrsgébe. Most is itt vagyok egy nagy fegyháznál, a rabokra vigyázok. Most éjjel 12 óra van, épp most váltottak fel és így unalomból írok mert elaludni nem szabad, két óra múlva ismét ki kell állni. De azért nem baj, én szeretek itt lenni. Szép csillagos este van, a hold is rámveti halvány fényét és én egyedül sétálok itt a néma csendbe. Node nem egyedül, hanem a fegyveremmel. Néma csend, csak a magam kopogását hallom. Meg egy kis láncsörrenés üti meg a fülem ami az ablakon kihallatszik, vagy a fák lombjai, amint a szellővel beszélnek. Nem is képzeled, milyen szép ez. Egyedül a gondolataimmal. Természetesen csak én vagyok itt, de az eszem és a képzeletem tőlem messze járnak, ilyenkor eszembe jut minden, ami eddig történt az életem alatt. És egyszer öröm, egyszer lehangothság jár át rajtam. Mindig csak vigasztalom magamat, hogy nemsokára ott leszek, ahol csak jó kedve lehet az embernek. Ez alatt értem majd mikor lefűjják a háborút és mi mint hősök fogunk örömmel hazamenni, persze ez még nem most lesz, először meg kell érte dolgozni. ...”

1915 dec. 24. Wiczenbande

“Karácsonyt itt kell töltenem ebben az idegenben, de nem baj, azért boldogan fogom tölteni, mert hál' Isten egészséges vagyok. Édes Tercsikém! Karácsony ünnepe van ma. Az a nagy és nevezetes ünnep, amely olyan sok szép emléket fűz életünkhöz már kicsiny korunktól fogva. Mikor még gyerekek voltunk és együtt ültünk otthol az egész család örömmel és meglegedetten. Akkor még nem gondoltunk arra, hogy egy évtized leforgása alatt a szép család feloszlik és talán ezer kilométerek választanak el egymástól. De mindez a nagy távolság semmi, mert hisz a szeretet el nem fogy soha amíg

szereket az ember addig remél, és ha remél, akkor vigasztalódik és nem csügged. Én itt vagyok most nagyon messze, a karácsonyt csak a naptárból tudom és emlékeimből.

Az ünneplő emberektől el vagyok zárva, nem mehetek a templomba hogy imádkozzak, de nem baj, mert tudok én itt is. Az én karácsonyfám hóval van díszítve és fényszóró helyett a nap világítja, de mégis olyan szép. Bár körülötte csak a nagy szelek járnak és nem üli körül senki. Ez az erdő és magány...”

(folytatjuk)

Szőnyeginé Habermayer Emma

Imádság a gyülekezetért

Kegyelmes Istenem, édes Atyám, magasztallak Téged, hogy a Te Szent Fiadban való hit kösziklájára egyházat építettél. Dicsőítlek azért, hogy engem is Péternek, kösziklának akarsz elhívni. Szent Lelked által én előttem is felragyogott Krisztus. Hálaadással köszönöm Tenéked az én egyházamat, amelyikben közvetlenül szólhatok Hozzád. Egyesek elől szertartások, illatos füst és emberi dicsőség takarnak el Téged, óh, megalázkodva magasztalom a Te kiválasztó kegyelmedet, hogy engem ebbe a gyülekezetbe építettél bele, ahol lélekben és igazságban imádkozhatlak Téged. Atyám, tudom, hogy az én egyházam is a Te láthatatlan egyháznak látható földi része. Szegény és bűnös emberek a tagjai, akik közül sokan megtalálták már Téged, sokan még úton járnak és sokan csak dicsekednek Tevéled. Te tudod Atyám, hogy kik a Tiéid és kiket vezetsz Magadhoz. Csak azt kérem Tőled, legyenek a látható egyház tagjai is mindig többen a láthatatlan egyház tagjaivá. Ne érdek és ne büszkeség fűzze egybe az egyház tagjait, hanem a Te Szent Lelked munkálkodjék közöttünk. Adj az istentiszteleteken boldog lelki megfordulásokat Feléd. Nevelj bennünket egymás szeretete által is. Sokasítsd az imádkozók és az Igével élők számát a gyülekezetben. Emeld fel a kezeket adakozásra és szolgálatra. Láttasd meg velük az elhagyottakat. Tisztítsd meg az egyházat, hogy a Krisztushoz való hűségben álljon meg a világban. Gyermekeit tartsd meg hűségben. Az eltávozók helyett küldj új sereget számára. Legyen az örökkévalóság tornáca. A Krisztus által. Ámen.

Muraközy Gyula

föld lakója. “Ezt az ősi kiáltást nem tudom úgy énekelni, hogy eszembe ne jusson Pál apostol rómaiabeliekhez írt levele 8. részének 19. verse: “A teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését.” A világ sóhaja ma nagyon hallható. Néha panaszáradat, néha fájdalommal teli jajdulás, máskor eget ostromló kétségbeesett segélykiáltás, vagy hangot sem ejtő megbékíthetetlen belső nyugalanság és hiányérzet. Ki segít rajtunk? ... Az ősi himnusz nagyon aktuális.” Olyasvalakire mutat, aki megalázta magát egészen a keresztségig. Otthagyta a mennyi gazdagságát, eljött, hogy a “sötétség elmúljon, a hit fénye ragyogjon.”

Több évszázada elevenedik meg gyülekezeteink ajkán ez az énekformába öntött kérés. Szövegét a keresztyén éneklés egyik reformere Ambrosius /kb. 340-397/ írta. Milánó egykori kormányzója, aki e méltóságában jutott hitre és kereszttelkedett meg. A Krisztus istenségét tagadó ariánusokkal folytatott vitában olyan bölcsességről tett tanúbizonyosságot, hogy fiatal kora ellenére püspökké választották. Évek múltán ő kereszttelte meg Augustinust is a pogányságból megtért későbbi nagy egyházatyát. Rendszerezte az egyházi hangsorokat és ő vezette be nyugaton, a keleten akkor már elterjedt himnuszéneklést. Ez nagyban elősegítette azt, hogy a keresztyénséghez csatlakozó széles tömegek egyszerű versezetű és dallamú, de mívés formában énekeljék és tanulják a hit alapvető tanításait. Ezt a népszerű nyolc versszakos, egyenként négy-négy jambus-sorból álló himnuszformát róla is nevezték el.

A reformáció idején Luther nem akarta, hogy a régi szép hitvalló énekek, mint becses értékek elveszenek, ezért többet magával ezt a himnuszt is lefordította német nyelvre, s még egyszerűsített dallammal 1524-ben meg is jelentette. Ez a felújítás javára vált a himnusz, ugyanis lökést adott más nemzeteknek is, hogy ebben a formában lefordítsák saját nyelvükre. Így láthatott napvilágot ékes magyar nyelven már 1570 körül. A református énekeskönyv ezzel a régiesebb szöveggel közli két formában is, míg az evangélikus és baptista gyűjteménye rövidítve, válogatott versekkel, mai nyelven ünneplik a testbe öltözött Isten eljövételét.

Jákób Zoltán